

Տ. ԹԱՂԵՈՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԶԻՐԵԿՅԱՆՅԻ ՔԱՐՈԶԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(25 հուլիսի, 2022 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Ի սկզբանէ էր Բանն. եւ Բանն էր առ Աստուած.
եւ Աստուած էր Բանն»

(Յովհ. Ա. 1):

Բանն այն Բանն է, որ եկավ մեր մեջ բնակվեց եւ «յիւրան եկն, եւ Իւրքն զնա ո՛չ ընկալան» (Յովհ. Ա. 12): Յուրայիները հրեաներն են, ովքեր «չընկալան» Աստվածորդուն, իսկ մենք էլ մեր միջից ծնեցինք առաջին քրիստոնյաներ, որոնք ընկալեցին եւ «Աստծու որդիներ» դարձան: Աստվածորդին, որ Ինքը Աստված է, հին աշխարհը չէր կարող ընդունել, որ Աստծու Որդին նաեւ Աստծու հետ համաժամանակյա-միաժամանակյա արարիչն է մեր՝ բոլորիս, այս աշխարհի: Եւ Հովհաննեսը արծվաթռիչք հայտարարեց, որ Բանը նույն Ինքն Աստված է, որ եկավ փրկելու մեզ մեր մեղքերից: Մենք մեկ անգամ եւս մեր մեղքերից փրկվելու առիթ ունեցանք: Միայն Հայ Եկեղեցին է այդ տոնը անվանում Պայծառակերպութեան Տեառն մերոյ եւ Փրկչին Յիսուսի Քրիստոսի: Պայծառակերպության տոնը մյուս եկեղեցիները Այլակերպություն, Փոխակերպություն եւ այլ անվանումներով են հիշում, եւ միայն մեր եկեղեցին ունի Պայծառակերպության տոնը, որ Քրիստոս Իր երեք աշակերտների հետ ելավ Թաբոր լեռան վրա եւ պայծառակերպվեց ի տես եւ ի լուր ամենայն աշխարհի ներառյալ մեռյալի եւ ոչ մեռյալի: Բայց եւ զգուշացրեց Հիսուս աշակերտներին՝ չբացէք գաղտնիքը՝ Մեսիական Փրկչական գաղտնիքը, մինչեւ Իմ Հարությունը: Եւ այս պայծառակերպությունը մեզ հիշեցնում է Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստյան բարի լուրը: Երկրորդ Գալուստը լինելու է արդար դատաստանով, սակայն մենք գիտենք, սիրելի՛ հավատացյալներ, որ դատաստանը փոխված է Նոր Ուխտով: Մեր շարականագիրն ասում է. «Ար-

դարութեամբ մի՛ դատեսցին այլ գթութեամբ Քո քաւեսցին» (Երգ Տեառն Ներսիսի՝ Վասն Եօթներորդի աւուր արարչութեանն եւ վասն Եօթներորդի դարուն եւ ի խորհուրդ հանգստեանն): Այսինքն արդարութեամբ թող չդատի, այլ իր գթով, գթառատութեամբ թող քաւի: Այսօր ննջեցյալների տոնն է՝ տոն ուրախության, որովհետեւ ննջեցյալները նույնպէս՝ մեզ հետ եւ միասին մասնակից են դառնում Քրիստոսի հրաշափառ Պայծառակերպությանը: «Յուզի արկանելով» մենք՝ հուղարկավորել ենք մեր ննջեցյալներին դեպի Կյանք, դեպի նոր հարաբերություններ, դեպի Հարություն, եւ մենք այսօր վկայակոչում ենք նրանց հիշատակը ուրախութեամբ եւ ցնծութեամբ, որովհետեւ նրանք մեզ հետ են: Մենք չենք թողնում, որ նրանք միայնակ մնան, մենք նրանց միացնում ենք մեզ եւ աղերսում ենք առ Միածին Որդին, որ հարություն պարգեւի նրանց այժմ եւ միշտ եւ հավիտյանս հավիտենից ամեն:

